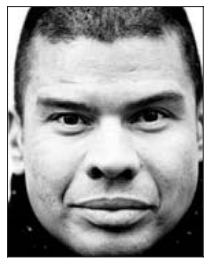


Hvad er meningen? Hej, her er jeg!



Professor i formel filosofi på RUC Vincent F. Hendricks hader, når folk bruger 'hej' som hilsen.

INTERVIEW KENNETH LUND

VINCENT HENDRICKS, i din klumme i Ingeniøren blæser du til kamp mod ordet 'hej'. Hvad er problemet?

»Problemet er, at 'hej' er et udråbsord, man bruger til at gøre opmærksom på sig selv. 'Hej' har grundlæggende samme sprogfunktion som udtrykkene 'her er jeg' eller 'hallo'. 'Goddag' eller 'farvel' er derimod substantiver, hvor man ønsker modparten en god dag eller at fare vel. Her er en helt anden respekt og forpligtelse tilknyttet.

Vil det sige, at 'hej' slet ikke er en hilsen?
»I dag bliver det ofte brugt som en hilsen, men det er dybest set et udråbsord. Der er ingen forpligtelse tilknyttet, og man kan svare hvad som helst på det, inklusive det rædselsfulde 'hva' 'så'. Det generer mig.

Generer det dig også, hvis man siger 'hej hej' som afsked?

»Siger man 'hej hej' som afsked, siger man i virkeligheden 'her er jeg, her er jeg', hvilket er absurd, idet man er på vej væk. Samtidig virker det selvforherligende, at man to gange i træk gør opmærksom på sin egen tilstedeværelse.

Mange skriver 'hej' som start i breve i stedet for det mere højtidelige 'kære'. Er det så også galt?

»Indleder du et brev med 'hej', viser du ikke respekt for modtageren, men gør blot opmærksom på dig selv. Skriver du derimod 'kære' udviser du en hjertelighed, som giver modtageren incitament til at afsætte tid til at læse og besvare dit brev. Det nudanske problem med 'kære' er, hvis modtageren misforstår og tror, at man er pervers og vil i bukserne på vedkommende.

Men virker det ikke dumt at være hjertelig og skrive 'kære' i et brev til f.eks. kommunen?

»At møde folk med hjertelighed og respekt er en gammel borgerlig dyd, der stammer fra oplysningstidens dannelseideal. Selv om jeg er mulat og hører rapmusik, synes jeg altid, man skal møde folk med respekt, også de ansatte i kommunen.

Man kunne omvendt mene, at 'hej' er et forsøg på at gøre det jordnært og uhøjtideligt. Er det ikke meget sympatisk?

»Hej' som hilsen blev standard i forbindelse med ungdomsoprøret og blev brugt til at nivelere de autoritative forskelle mellem mennesker. I den forstand er det tiltalende. Prisen har bare været, at sproget i dag næsten har mistet en tiltaleform, som udviser respekt i mødet med det andet menneske. Og det har det danske sprog, som i forvejen ikke er rigt på ord, ikke råd til at miste.

Ville du ligefrem foretrække, at vi taltalte hinanden med hr. og fru?

»Det er et rigtig godt spørgsmål. Men ja, jeg vil sige, at hvis det for konteksten var vigtigt, om vedkommende er herre, frue eller frøken, ville det være en god måde at vise respekt på. Med fare for at lyde som et musefund.

Hvad fortæller det om vores samfund, at vi ikke vil forpligte os i vores hilsener?

»Det er nok et symptom på en generel mangel på dannelse. Jeg kunne godt tænke mig at komme tilbage til de borgerlige dyder, hvor man hilste på kassedamen i supermarkedet i stedet for kun at sige 'på beløb'.

kenneth.lund@pol.dk

Rockerinspireret retspolitik fra DF

For Dansk Folkeparti er bandekrigen en billig undskyldning for at luften mere ligegyldig populisme om rets-politiske stramninger. Og det uanset at de trækker hele samfundet i en uheldig retning uden at forebygge volden – tværtimod.

STRAF OG FOREBYGGELSE

HENRIK DAM KRISTENSEN
OG KAREN HÆKKERUP
INTEGRATIONSORDFØRER (S)
OG RETSORDFØRER (S)

EN NY uge er gået, og vanen tro har Dansk Folkeparti spillet ud med flere skræppe og virkningsløse tiltag; senest i form af et bandeudspil med stramninger og metoder, der mest af alt vil forvandle Danmark til et samfund, vi på ingen måder genkender. Et samfund, der benytter sig af rockermetoder i et forsøg på at demonstrere overdreven magt. Og hvor det rimelige krav om strengere straffe, som et flertal af Folke-tinget er enige om, kommer ud på et overdrev.

Dansk Folkeparti erkender i udspillet, at budskabet om strengere straf og kontrol af samtlige indvandrere ikke har effekt. Partiet taler nu også om forebyggelse. Men det bliver ved en dårlig oversættelse af ordet. Som når en rocker rykker neglene af en narkoman, fordi han skylder penge. Det gør ham ikke til mindre narkoman.

HOS DANSK FOLKEPARTI er forebyggelse straf til mindreårige. Sanktioner over for mindreårige, der gør noget forkert, kan give god mening, så længe de har et pædagogisk sigte, som Socialdemokraterne har foreslået. Men det har de ikke hos Dansk Folkeparti. Her handler det udelukkende om at spærre børn inde i fængsler eller i deres hjem.

Regeringen og Dansk Folkeparti har igennem otte år fuldstændig forsømt at gøre noget for at forebygge mere kriminalitet. Konsekvensen er, at der skydes i gaderne, og at almindelige mennesker ikke er i sikkerhed i deres eget hjem. Strengere straf har været det enslydende svar på alle problemer. Bestemt har der været brug for at indføre længere straffe, fordi kriminalitet ikke skal kunne betale sig. Men at strengere straf skulle kunne forhindre bandebrige og kriminalitet, har aldrig hængt sammen. Tallene taler deres tydelige sprog:

– For trods væsentlige stramninger er anmeldte voldsforbrydelser under regeringen steget med 20 procent.

– Og vold begået af børn og unge er mere end fordoblet, siden denne regering kom til.

AT VI HAR et integrationsproblem, er indlysende. Set under ét og korrigeret for socioøkonomisk status begår indvandrere og efterkommere 31 procent mere kriminalitet end danske mænd. Særlig slemt ser det ud for voldsforbrydere, hvor efterkommere begår næsten 6 gange så meget vold som danske mænd, mens indvandrere begår 2,4 gange så meget vold som danske mænd.

Forebyggelse af kriminalitet er noget andet og langt mere vidtgående end i DF's version. Forebyggelse handler om alt det, man gør, før det går galt. Forebyggelse er de tiltag, samfundet tager for at skabe tryghed, og hvor der er så få kriminelle som muligt. Ganske enkelt fordi børn og unge har lært, at man ikke begår ulovligheder i samfundet. Og fordi børn og unge kan se et bedre liv uden kriminalitet.

DET KOMMER ikke af sig selv. Forebyggelse kommer ved at have stærke velfærdsinstitutioner, der kan kompensere for en svag hjemmebaggrund. Skoler med overskud. Daginstitutioner, der har ressourcerne til at gøre noget ekstra. Klubber og fritidstilbud med kvalitet.

Ved langsomt at nedbryde de danske

velfærdsinstitutioner økonomisk har regeringen og Dansk Folkeparti også ødelagt væsentlige dele af den forebyggende indsats. Bandekrigene løses ikke ved at udskrive en blank check til kommunerne. Det ved vi. Men vi kommer ikke uden om, at der skal investeres penge i børn og unge for at skabe et trygt samfund.

Udsatte børn skal have en bedre opvækst. En arbejdsgruppe under regeringen viser, at 47.000 nydanske børn og unge er i risiko for at blive marginaliserede. Det svarer til mere end hver fjerde af de nydanske børn og unge. Blandt danske børn og unge er det mindre end hver tiende. Vi ved, at mange af disse børn kan ende i kriminalitet. Det er tragisk, hvis vi som samfund ikke får stoppet deres vej ind i kriminalitet.

VORES ØNSKE er at styrke forældreansvaret. At vi har et system, der kan hjælpe, men også et system, der kan tage over, når forældrene ikke magter opgaven. For børnene er først og fremmest forældrenes ansvar. Men samfundet skal også hjælpe til. Også her har regeringen og Dansk Folkeparti svigtet.

Vores dagtilbud skal være langt bedre. For børn med særlige behov skal der være et beredskab i hvert enkelt dagtil-

bud med fokus på at bryde den negative sociale arv. Vi skal nå familierne tidligt, f.eks. ved at sundhedsplejerskerne yder en specialindsats i udsatte børnefamilier. Sundhedsplejerskerne kan bidrage til at fremme den nære relation mellem forældre og børn og styrke forældrene, så de kan varetage omsorgen for deres barn. Vi skal langt tidligere gribe ind i hjem, hvor forældrene ikke formår at sikre deres børn en ordentlig opvækst. I dag er 45 procent af nye anbringelser af 15-17-årige unge. Når man griber så sent ind, kan det skyldes, at det er dyrt for kommunerne at anbringe børnene tidligere. Det skal rettes.

HVERT FJERDE barn med en dårlig opvækst får ingen uddannelse som voksen. Uddannelse er helt afgørende for at sikre et godt liv. Den fælles folkeskole skal give alle børn et solidt fagligt og socialt fundament til at tage en ungdomsuddannelse og herigennem bryde den negative (velsagtens?) sociale arv. I folkeskolen skal der efter et regeringsskifte være obligatorisk tilbud om lektiehjælp, og der skal indføres en læsehjælpsgaranti.

Bandekrigen er ikke en etnisk konflikt, som Dansk Folkeparti konsekvent prøver at gøre den til. Men mange ban-

demedlemmer har etnisk baggrund og er vokset op i ghettområder med massive sociale problemer. I områder, hvor vi har overladt det til mennesker med færrest ressourcer at integrere indvandrere. Det er uholdbart og en af forklaringerne på, hvorfor det er gået galt med mange indvandrerdrenge.

VI SKAL styre efter en målsætning om, at ingen boligkvarterer, skoler og børnehaver skal stå for integrationen af mere end 30 procent socialt udsatte indvandrere. Redskaberne er valgfrie for kommuner og boligselskaber. Men en socialdemokratisk ledet regering vil finansiere en massiv boligsocial indsats, stille nødvendige muligheder til rådighed og fjerne eventuelle lovgivningsmæssige forhindringer for kommunerne.

Lad os bytte Dansk Folkepartis rockerelevanter politik med en ægte politik, der er forebyggende. Lad os som politikere vise danskerne, at vi tager deres bekymringer alvorligt – at vi vil gennemføre en politik, der rent faktisk virker, og som vil gøre Danmark et sikrere sted. Og ikke, som Dansk Folkeparti, blot bruge bandekrigen som billig undskyldning for at luften mere ligegyldig populisme.



Tegning: Jørgen Saabye

Professionsbachelor – et endnu bedre tilbud til de kvikke unge

NYE SAMARBEJDER BERTEL HAARDER M. FL. UNDERVISNINGSMINISTER

LANDETS uddannelsessøgende har netop afleveret ansøgningerne til kvote 2. Noget tyder på, at flere års nedadgående kurve er knækket, og at velfærdsuddannelserne til blandt andet lærer, pædagog og sygeplejerske vil opleve fremgang.

Nye udfordringer af uddannelserne har været med til at give dem et løft. Og nu er en lang række skoler, seminarier mv. lagt sammen til otte professionshøjskoler. En professionshøjskole eller et University College, som det også hedder, har ansvaret for professionsbacheloruddannelserne, landets største uddannelser, der retter sig mod nogle af de vigtigste funktioner på velfærdsområdet.

Uddannelserne er et tilbud til unge, der ønsker uddannelse på et højt fagligt niveau, som er tæt knyttet til det virkelige liv og til det, den studerende skal beskæftige sig med efter studiet. Der er næsten jobgaranti efter uddannelsen. Og det er job, der rummer ansvar, stiller sto-

re krav til den enkeltes faglighed og giver muligheder for udvikling. Unge med lederdrømme kan forfølge deres ambitioner med en professionsbacheloruddannelse. De kan i ung alder blive ledere i for eksempel en børnehave med ansvar for både institutionen, medarbejderne og børnene.

“**Det er vigtigt, at opfattelsen af professionsbacheloruddannelserne som en blindgyde manes i jorden**”

PROFESSIONSHØJSKOLERNE er stærke og med faglig tyngde, der kan tiltrække dygtige undervisere. De er interessante samarbejdspartnere for universiteterne og for aftagerne, der skal ansætte de færdiguddannede.

Det sidste er vigtigt, fordi professionsbacheloruddannelserne skal kendes på, at de er baseret på den nyeste viden og udvikling og samtidig har en praksisnærhed, som sikrer forbindelsen til den virkelige verden.

NOGLE EKSEMPLER kan vise den udvikling, der er i gang.

På VIA University College i Århus medtænkes de lærerstuderes praktik i hele studieforløbet og ikke blot i praktikperioderne. Dette sker gennem en partnerskabsaftale med Århus Kommune, der giver de studerende mulighed for at prøve kræfter med virkeligheden, samtidig med at de får tilknyttet en rigtig lærer som mentor, der kan vejlede dem, når de skal vænne sig til at undervise op mod 25 børn med vidt forskellige behov.

University College Lillebælt har indgået et partnerskab med Vejle Kommune om at optage studerende, der uddannes i et særligt ansættelses- og trainee-forhold med en arbejdsplads inden for det pædagogiske område.

I Næstved Kommune har de en partnerskabsaftale med University College Sjælland, hvor de studerende tilbydes uddannelsesstillinger på folkeskolerne i Næstved Kommune. University College Sjælland er i gang med at udvikle lignende koncepter i andre kommuner. Næstved Kommune arbejder desuden med et

udviklingsprojekt, hvor underviserne på læreruddannelsen sideløbende ansættes 20 procent af tiden i folkeskolen ligesom i Finland. Det styrker undervisernes kobling til praksis.

NOGLE UNGE er bange for, at de binder sig for tidligt til et bestemt job, hvis de vælger en professionsbacheloruddannelse. Derfor skal det være lettere at bevæge sig inden for uddannelsessystemet. Lige nu arbejder universiteter og professionshøjskoler med forskellige modeller for samarbejde, som skal styrke mulighederne for efter- og videreuddannelse.

Det er vigtigt, at opfattelsen af professionsuddannelserne som en blindgyde manes i jorden. Uddannelserne danner et godt grundlag for efter- og videreuddannelse inden for professionerne. En lærer kan for eksempel videreudanne sig til skoleleder, specialisere sig i fremmedsprogspædagogik, specialundervisning eller tage en master på universitetet, for eksempel i naturfag på Syddansk Universitet.

På Sygehus Lillebælt har erfaringerne

med jobudvikling sat fokus på behovet for attraktive og relevante efter- og videreuddannelsesmuligheder.

“**Vi skal gøre op med forestillingen om, at et højt karaktergennemsnit på en ungdomsuddannelse altid bør lede videre til universitetet**”

ENDELIG SKAL de unge vejledes bedre i deres valg af uddannelse. Vi skal gøre op med forestillingen om, at et højt karaktergennemsnit på en ungdomsuddannelse altid bør lede videre til universitetet. Hvis den unge foretrækker en uddannelse, hvor virkeligheden er tæt på kroppen, bør vejledningen følge disse ønsker. Derfor skal vi være bedre til at fremhæve den brede palet af professionsbacheloruddannelser.

Kommunernes Landsforening, Danske Regioner, FTI og Professionshøjskolernes Rektorkollegium er gået sammen om at udvikle en national strategi for velfærdsuddannelserne. Strategien er færdig i næste måned og bliver drøftet på en konference i København 30. april 2009.

UDDANNELSERNE er rigtig gode, men vi skal forbedre kendskabet til de mange muligheder, og rekrutteringen og skabe partnerskabsaftaler med kommuner over hele landet. Alle parter må løfte i fællesskab, så professionsbacheloruddannelserne fortsat bliver et oplagt og attraktivt valg for unge og dygtige mennesker.

Kommentaren er skrevet af:
Bertel Haarder, undervisningsminister
Erik Fabrin, formand for Kommunernes Landsforening
Bent Hansen, formand for Danske Regioner
Laust Joen Jakobsen, formand for Professionshøjskolernes Rektorkollegium
Bente Sorgenfrey, formand for FTI